

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) P. Š., b) KARLÍN SOBĚ občanské sdružení za lepší život v pražském Karlíně**, se sídlem Sokolovská 428/130, Praha 8, oba zast. JUDr. Jiřím Matznerem, PhD., LL.M., advokátem, se sídlem Anny Letenské 34/7, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Balabenka s.r.o., se sídlem Jankovcova 1037/49, Praha 7, zast. JUDr. Milenou Hegenbartovou, LL.M., advokátkou, se sídlem Perlová 371/5, Praha 1, II) L. D., v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2014, č. j. 11 A 109/2013 – 62,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení II) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 4. 2013, sp. zn. S-MHMP 1482257/2012 OST/Li/La, č. j. MHMP 302537/2013, bylo zamítnuto odvolání žalobců a dalších odvolatelů a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8 jako stavebního úřadu (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 2. 8. 2012, č. j. MCP8 122500/2011/OV.Pet, č. j. MCP8 062624/2012. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo rozhodnuto o umístění stavby AFI Karlín Business Centre – administrativní budova, Praha 8 – Karlín, ulice Pernerova a Korybutova.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobci bránili žalobou ze dne 1. 7. 2013, ve které navrhli, aby Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně rozhodl o nároku žalobců na náhradu nákladů řízení.

[3] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 23. 7. 2014, č. j. 11 A 109/2013 – 62, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2013 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení.

[4] Proti rozsudku městského soudu se osoba zúčastněná na řízení I) [dále též „stěžovatelka“] bránila kasační stížností ze dne 1. 8. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, bylo mu dne 4. 9. 2014 doručeno zpětvzetí kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) ze dne 3. 9. 2014. Osoba zúčastněná na řízení výslovně uvedla, že svoji kasační stížnost bere v celém rozsahu zpět, a vyjádřila přesvědčení, že jsou naplněny podmínky pro zastavení řízení.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.* Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Jelikož právní úkon stěžovatelky, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jeho subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde zastavení řízení o kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, a toto podání, jímž stěžovatelka disponuje řízením, bylo soudu doručeno v zákonem požadované formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2014, č. j. 11 A 109/2013 – 62, v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. výrokem I. zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vzniklých účastníkům rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno. Za účastníky řízení o kasační stížnosti je přitom ve smyslu § 105 odst. 1 s. ř. s. třeba považovat osobu zúčastněnou na řízení I) jako stěžovatelku a dále oba žalobce a žalovaného jako účastníky řízení před městským soudem.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti vzniklých osobě zúčastněné na řízení II) rozhodl Nejvyšší správní soud v intencích § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož *„osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.“* Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení II) soud neuložil splnění žádné povinnosti a nejsou dány ani jiné důvody pro přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení, rozhodl Nejvyšší správní soud o nákladech řízení vzniklých této osobě výrokem III. tak, že osoba zúčastněná na řízení II) nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu